

Υπόμνημα προς τον Υπ. Δημόσιας Τάξης σχετικά με τις απελάσεις κρατουμένων γυναικών από την Νιγηρία

Προς: Υπουργόν Δημόσιας Τάξεως κ. Μιχ.Χρυσοχοΐδη Γενικό Γραμματέα Δημόσιας Τάξεως κ. Δημ.Ευσταθιάδη Κοιν. Γραφείο Ασύλων Υπουργείου Δημόσιας Τάξεως κ. Νικόλ.Σταυρακάκη, κ.Ιωάν.Μπούρα	
Θέμα : Εκκρεμείς απελάσεις γυναικών κρατουμένων από τη Νιγηρία	Αθήνα, 14 Φεβρουαρίου 2003

Αξιότιμε κύριε Υπουργέ,

Αξιότιμε κύριε Γενικέ,

Στις 3 Φεβρουαρίου επισκέφθηκα τα
κρατητήρια αλλοδαπών γυναικών της
Αμυγδαλέζας μαζί με ομάδα νομικών και
ιατρών, οι οποίοι εξέτασαν προληπτικά τις
κρατούμενες, κυρίως για τον καρκίνο του
μαστού. Οι σαρανταεπτά μετανάστριες και τα
τέσσερα παιδιά τους που κρατούνται στο χώρο
αυτό αναμένουν την απέλασή τους, γιατί
συνελήφθησαν στη χώρα μας χωρίς να έχουν
νομιμοποιητικά έγγραφα.

Μεταξύ των κρατουμένων υπάρχουν δύο
Νιγηριανές, οι οποίες, εάν απελαθούν και
επιστρέψουν στην πατρίδα τους, κινδυνεύουν
να καταδικαστούν σε θάνατο.

1. Η **Doris Iseghei** (του Ogozi και της Lida, γεννηθείσα το 1975) κινδυνεύει διότι, σύμφωνα με τη δήλωσή της, είναι χριστιανή. Αν και εξισλαμίσθηκε για να αποφύγει τα προβλήματα, δεν έπεισε τους συμπατριώτες της και τις Αρχές της χώρας της, αφού αρνήθηκε να καλύψει το πρόσωπό της. Το αποτέλεσμα είναι να κινδυνεύει σήμερα η ζωή της αν επιστρέψει και ήδη θρηνεί για τον σύζυγό της, ο οποίος δολοφονήθηκε από τους μουσουλμάνους. Στις 7 Φεβρουαρίου αφέθηκε ελεύθερη, η απόφασή απέλασής της, όμως, ισχύει ακόμη και τα χρονικά περιθώρια παραμονής της στη χώρα είναι μικρά. Έχει υποβάλει αίτηση για πολιτικό άσυλο.

2. Η **Regina Argibowe** (του Aduku και της Ocupepe, γεννηθείσα το 1968) είναι και αυτή, κατά δήλωσή της, εξισλαμισθείσα χριστιανή. Μη μπορώντας να αντιμετωπίσει την ασφυκτική πίεση της κοινωνίας, άφησε την οικογένειά της και ήρθε στην Ελλάδα με πρόσκληση της ετεροθαλούς αδελφής της. Για δύο χρόνια είχε άδεια παραμονής στη χώρα και εργαζόταν στην Πρεσβεία της Νιγηρίας. Όταν η άδεια έληξε, η πρεσβεία δεν την ανανέωσε, οπότε και η ίδια κρίθηκε υπό απέλαση. Η ίδια καταγγέλλει ότι η αδελφή της την εξανάγκαζε σε πορνεία. Όταν αυτή αντέδρασε, η αδελφή της την κατήγγειλε στην Αστυνομία. Τώρα, είναι σίγουρο ότι, όταν επιστρέψει στη χώρα της, κινδυνεύει σοβαρά να κατηγορηθεί για μοιχεία, εγκατάλειψη στέγης και πορνεία και να καταδικαστεί σε θάνατο δια λιθοβολισμού.

Όπως γνωρίζετε, η αναθεώρηση του Ποινικού Κώδικα στη Νιγηρία κατ'εφαρμογήν της Σαρία είχε ως αποτέλεσμα να έχει αυξηθεί ο αριθμός των παραπτωμάτων που επισείουν τη θανατική καταδίκη. Είναι, μάλιστα, ενδεικτικό ότι, ενώ στο παρελθόν οι υποθέσεις που θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε θανατική καταδίκη διεξάγονταν αποκλειστικά ενώπιον του

Ανωτάτου Δικαστηρίου, σήμερα δεν ισχύει αυτός ο περιορισμός. Ο νέος Ισλαμικός Ποινικός Κώδικας και η εφαρμογή της θανατικής καταδίκης παραβιάζει τόσο το Σύνταγμα της Νιγηρίας, όσο και τις διεθνείς Συμβάσεις για την Προστασία των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων που η ίδια χώρα έχει υπογράψει. Πολύ πρόσφατα η διεθνής κοινότητα έγινε μάρτυς της σκληρότητας του νέου αυτού καθεστώτος, λόγω της καταδίκης σε θάνατο γυναικών, όπως η Amina Lawal, με την κατηγορία ότι έφερε στον κόσμο ένα παιδί εκτός γάμου. Τα τελευταία χρόνια, η ζωή στη Νιγηρία έχει γίνει εξαιρετικά δύσκολη για τις γυναίκες, οι ελευθερίες των οποίων έχουν μειωθεί δραστικά. Σε περίπτωση δε, που έχουν το θάρρος να αντισταθούν στον απάνθρωπο ισλαμικό νόμο αντιμετωπίζουν τη θανατική ποινή.

Για τους προαναφερθέντες λόγους, πιστεύω πως θα ήταν σκόπιμο να επανεξεταστούν οι περιπτώσεις των δύο συγκεκριμένων κρατουμένων. Η χώρα μας έχει παράδοση στο σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Η απέλαση πολιτών που αντιμετωπίζουν τη θανατική καταδίκη στη χώρα τους θα συνιστούσε παραβίαση των διεθνών συμβάσεων για την προστασία της ζωής και της αξιοπρέπειας του ανθρώπου, για τα δικαιώματα των γυναικών και της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου. Επιπλέον, κατά τις πρόσφατες συζητήσεις για τη διαμόρφωση μιας Κοινής Ευρωπαϊκής Πολιτικής Μετανάστευσης και Ασύλου, έχει τεθεί από πολλές πλευρές και ιδιαίτερα από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το θέμα της παροχής ασύλου σε γυναίκες που υφίστανται διώξεις στο όνομα βάρβαρων εθίμων και πολιτισμικών παραδόσεων που παραβιάζουν τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Τα τελευταία χρόνια παρατηρείται η έμπρακτη συμμόρφωση της εθνικής έννομης τάξης σε χώρες της Δύσης με τις διεθνείς συμβάσεις που ρυθμίζουν την ανθρωπιστική μεταχείριση των προσφύγων-μεταναστών. Το πιο πρόσφατο και πολύ χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η Βρετανία, στην επικράτεια της οποίας, από τις 18 Δεκεμβρίου 2002, θα είναι ευκολότερο να παραμείνουν επ'αόριστον γυναίκες μετανάστριες-θύματα των βίαιων συζύγων τους. Το συγκεκριμένο νομοθέτημα αναιρεί μάλιστα το προαπαιτούμενο της εγγάμου συμβίωσης για ένα χρόνο. Κατ'αυτόν τον τρόπο, αναδεικνύεται η σημασία που αποδίδεται από χώρες με μακρά παράδοση στην υποδοχή μεταναστών στην προστασία των γυναικών που πέφτουν θύματα βίας.

Με αυτά τα δεδομένα σας ζητώ να λάβετε υπόψη σας τις ανωτέρω συμβατικές υποχρεώσεις της χώρας μας και τη διεθνή πρακτική και να αποτρέψετε την απέλαση αυτών των γυναικών, η οποία θα ισοδυναμούσε με τη θανατική τους καταδίκη.

Με βαθύτατη εκτίμηση,

Άννα Καραμάνου